

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลา
เรียนที่ เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

FACTORS AFFECTING APPROPRIATE
LEARNING TIME PLANNING OF THE
THIRD LEVEL, SECONDARY GRADES 1-3
STUDENTS OF BANSUMRAN SCHOOL,
NAKHONPANOM

* ¹ กัญญา สุพรรณกุล

² รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้านคือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นนิสัยทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นุคลิกภาพ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ความคาดหวังของ ผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ การเรียนแบบ อาจารย์และการเรียนแบบเพื่อน

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2550 จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสยทางการเรียน (x_8) บุคลิกภาพ (x_9) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_{10}) ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (x_{12}) และการเลียนแบบอาจารย์ (x_{13}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (x_3)

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_4)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มี 6 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (x_1) เพศหญิง (x_2) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (x_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_6) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (x_7) และการเลียนแบบเพื่อน (x_{14})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบอาจารย์ (x_{14})

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_4) และภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{12}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 47.6

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the factors affecting appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom. The factors were divided into 3 dimensions, First of them was personal factors: gender, educational level, studying habits, learning achievement, personality and learning achievement motive. Second of them was family factor: family responsibility, guardian's expectation towards student and guardian's economic level. And third of them was learning environmental factors: students' imitation to their teachers and students' imitation to their peer groups.

The 120 samples were the third level, secondary grades 1-3 at Bansumran School, Nakhonpanom in academic year 2007. The instrument was questionnaires of appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :-

1. At .05 level there were 6 factors significantly positive correlation among appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom studying habits (x_8), personality (x_9), learning achievement motive (x_{10}), family responsibility

(x_{11}), guardian's expectation towards student (x_{12}) and students' imitation to their teachers (x_{13}) at .01 level and a factor; educational level : secondary grade 1 (x_3) one factor

2. at .05 level there was significantly negative correlation among appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom and a factor; educational level : secondary grade 2 (x_4) 3. There were no significantly correlation among appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom and 6 factors; gender : male (x_1), gender : female (x_2), educational level : secondary grade 3 (x_5), learning achievement (x_6), guardian's economic level (x_7) and students' imitation to their peer groups (x_{14}).

4. There were significantly 3 factors affecting appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom at .01 level ranking from the most to the least factors; students' imitation to their teachers (x_{13}), educational level : secondary grade 2 (x_4), and family responsibility (x_{11}). These 3 factors could predicted appropriate learning time planning about percentage of 47.6

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำรงชีวิตของมนุษย์มีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับการใช้เวลา ชีวิตที่ประสบความสำเร็จย่อมเกี่ยวข้องกับข้อการใช้เวลาที่เหมาะสม กล่าวคือ ใช้เวลาไปในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับทุกคน หลวงวิจิตรวาทการ (2535 : 256) ได้กล่าวถึงค่าของเวลาไว้ว่า ในบรรดาสิ่งที่มีค่าทั้งหลายในโลกไม่มีอะไรที่มีค่าสูงสุดเท่ากับเวลา ของอื่นที่มีค่าเมื่อเสียหรือหายไป อาจจะค้นหาเอากลับคืนมาหรือหาใหม่มาทดแทนได้ แต่ถ้าเวลาเสียไปแล้วจะไม่สามารถเอากลับคืนมาได้ ดังคำสุภาษิตไทย

โบราณที่ว่า เวลาและกระแสน้ำไม่เคยคอยใคร ลักษณะเฉพาะที่สำคัญของเวลา คือ เป็นทรัพยากรที่จำกัดแน่นอนตายตัวและเป็นทรัพยากรอย่างเดียวกันที่ทุกคนมีอยู่เท่าเทียมกัน แต่ทุกคนจะแตกต่างกันในเรื่องของการใช้เวลาว่าใครจะใช้เวลาได้เป็นประโยชน์มากน้อยเพียงใด หากสามารถใช้เวลอย่างคุ้มค่ากับที่ได้ประสบความสำเร็จในชีวิตนี้ อย่างน้อยก็เท่าได้ชื่อว่าเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในเรื่องการรู้จักใช้เวลา (ทิพย์พรรณ นพวงศ์. 2533 : 16)

การจะใช้เวลาให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด จำเป็นต้องมีการวางแผน เพราะการวางแผนเป็นกระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการว่าจะทำอย่างไรให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น เป็นกระบวนการในการเผชิญกับความไม่แน่นอนโดยการกำหนดการกระทำล่วงหน้าเพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนดไว้ การวางแผนจะเกี่ยวข้องกัน 2 อย่างคือ จุดหมายปลายทางกับวิธีการ จุดหมายปลายทางก็คือจะทำอะไร วิธีการก็คือจะทำอย่างไร การวางแผนทำให้รู้ทิศทางในการดำเนินงาน เมื่อผู้ปฏิบัติงานรู้ทิศทางการทำงานก็สามารถประสานงานกัน รู้ว่าควรทำอะไรและทำอย่างไรจะได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ หากไม่มีการวางแผน นอกจากไม่รู้จุดหมายปลายทางอยู่ที่ไหนแล้วยังก่อให้เกิดการสูญเสียหรือสิ้นเปลืองทรัพยากรอีกด้วย การวางแผนทำให้ลดความไม่แน่นอนลง เพราะผู้บริหารจะมุ่งมั่นไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างแน่วแน่ สามารถคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงอันอาจเกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น สามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงขณะเดียวกันก็เตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม การวางแผนทำให้ลดความเสียหายลดการซ้ำซ้อนกันของงาน เนื่องจากการวางแผนทำให้รู้ทั้งวิธีการและเป้าหมายของงานจึงทำให้มีความชัดเจนในการทำงาน รู้ว่ากิจกรรมใดควรทำก่อนหลังอย่างไร การซ้ำซ้อนและการสิ้นเปลืองจึงไม่เกิดขึ้น และการวางแผนทำให้รู้มาตรฐานในการควบคุม หน้าที่ขั้นสุดท้ายของการบริหารคือการควบคุมให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด กิจกรรมที่สำคัญของการควบคุมคือมาตรฐานที่ให้เปรียบเทียบกับปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง การวางแผนจึงกำหนดมาตรฐานได้แน่นอนชัดเจนว่าต้องให้ได้ผลงานอย่างไร (เสนาะ ตีเขียว. 2543: 15) กล่าวได้ว่าการวางแผนมีประโยชน์ต่อการทำงาน

และการวางแผนมีความสำคัญต่อการศึกษาล่าเรียน เพราะเป็นการวางแผนเป้าหมายและหลักการปฏิบัติไว้ล่วงหน้า

การวางแผนการใช้เวลาในการเรียนสำคัญมาก สำคัญนักเรียน เพราะเป็นการวางแผนเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และจัดสรรเวลาให้เหมาะสมไม่มากไม่น้อยเกินไป และการศึกษาจัดเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนามนุษย์ การศึกษาและการวางแผนในการศึกษาจึงเป็นหน้าที่ของเยาวชน กนก จันทรขจร (2536: 14-15) กล่าวว่า งานหรือหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของเยาวชนคือการศึกษาล่าเรียน และการวางแผนในการใช้เวลาในการศึกษา เพราะเป็นการเริ่มต้นไปสู่ความสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนต้องรู้จักแบ่งเวลาเป็นสัดส่วน เช่น เวลาเรียน เวลาเล่น ต้องแยกออกจากกัน โดยเด็ดขาดแล้วอุทิศทุ่มเทใช้เวลาในแต่ละวิชาให้เหมาะสม การแบ่งเวลาให้ถูกต้องจะทำให้ไม่เกิดความสับสนในการเรียน การเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนสามารถทำได้โดยการตั้งใจฟังคำสอนอย่างจริงจัง ขยันดูหนังสือ ทำการบ้าน ทำแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ ใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อการเรียน ผู้เรียนหนังสือได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจทั้งๆ ขยันหมั่นเพียร ทั้งนี้เพราะขาดเจตคติที่ดีในการเรียน และแบ่งเวลาไม่เหมาะสม

ปัญหาการเรียนที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการไม่รู้จักรวามแผนการใช้เวลาในการเรียน และการรู้จักรวามแผนในการเรียนขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ ดังที่สมเจตน์ อภิเมณฑรักษา (2538 : 8-9) ศึกษาปัญหาของนักเรียน พบว่า สาเหตุที่นักเรียนมีปัญหาการเรียน เป็นเพราะ ไม่วางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสม หากว่านักเรียนใช้เวลาไปในทางที่ไม่เหมาะสมย่อมก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเอง ส่วนการศึกษาของ กนกอร จุสนิธิ (2549: ออนไลน์) พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม คือ บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียนและการเรียนแบบเพื่อน จึงกล่าวได้ว่า ปัญหาการเรียนส่วนหนึ่งเกิดขึ้นเพราะการไม่รู้จักรวามแผนการใช้เวลาในการเรียน และการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ หลายประการ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู อาจารย์ นักเรียนโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการวางนโยบายเพื่อช่วยให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 จำนวน 120 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 75 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 45 คน เป็นนักเรียนชาย 12 คน นักเรียนหญิง 33 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน เป็นนักเรียนชาย 18 คน นักเรียนหญิง 22 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 35 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 20 คน

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการวางแผนการ

ใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม แบ่งออกเป็น 9 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามด้านส่วนตัว แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน แบบสอบถามบุคลิกภาพ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง แบบสอบถามการเลียนแบบอาจารย์ แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน และแบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนโรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองโดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (x_9) บุคลิกภาพ (x_9) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_{10}) ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (x_{12}) และการเลียนแบบอาจารย์ (x_{13}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัยได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (x_3)

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัยได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_4)

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (x_1) เพศหญิง (x_2) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (x_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (X_7) นิสัยทางการเรียน (X_8) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{14})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบอาจารย์ (x_{13}) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_4) และภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{11}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 47.6

5. สมการพยากรณ์วางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนมมีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์วางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .686 + .566 X_{13} - .188 X_4 + .167 X_{11}$$

5.2 สมการพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .584 X_{13} - .172 X_4 + .158 X_{11}$$

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (x_8) บุคลิกภาพ (x_9) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_{10}) ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (x_{12}) และการเลียนแบบอาจารย์ (x_{13}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (x_3) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จึงมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนจะเข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลา ตั้งใจเรียน มีความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน ชักถามอาจารย์ผู้สอนที่เมื่อเข้าใจ ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ฝึกฝนและทบทวนเนื้อหาบทเรียน การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนดังกล่าว จึงเป็นแนวทางให้นักเรียนการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมาก และจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ สอดคล้องกับการวิจัยของ วิโรจน์ บรรดาศักดิ์ (2543: 48) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน เป็นแบบแผนพฤติกรรมในการเรียนที่แต่ละบุคคลได้ประพฤติเป็นประจำ และนิสัยในการเรียนนี้สามารถสร้างขึ้นได้ หรือปรับปรุงให้เป็นไปในทางที่ดีได้ เพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

1.2 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จึงมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอยอมรักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว ทำงานเชิงรุก ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ และสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย มีความมุ่งมั่น ความตั้งใจ และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง อารมณ์แจ่มใส มีความร่าเริงมีความเป็นกันเองกับผู้คน เช่น เพื่อนนักศึกษาด้วยกัน เพื่อนร่วมงาน รวมทั้งตัวนักเรียนเองด้วย ก็ยอมทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น จนสามารถวางแผนในการเรียนที่เหมาะสมมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ สตรูเบและคนอื่น ๆ (Strube and Others. 1987 ; 50 (2) ; 413-420) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไร และได้ศึกษา พบว่า คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูงมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความรู้สึกเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เห็นคุณค่าของเวลา

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนดี จึงมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนจะเข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลา ตั้งใจเรียน มีความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน ชักถามอาจารย์ผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ฝึกฝนและทบทวนเนื้อหาบทเรียน การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนดังกล่าว จึงเป็นแนวทางให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมาก และจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ชัยนาถ นาคบุบผา (สมพร พรหมจรรย์. 2540: 12; อ้างอิงจาก ชัยนาถ นาคบุบผา. 2529) ได้กล่าว

ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่มียุทธผลต่อการเรียนและการทำงาน ของบุคคลอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจ ระดับสูง ย่อมทำให้ตั้งใจเรียน หรือตั้งใจทำงานอย่างเต็ม ความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

1.4 ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัวมาก จึงมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ การที่นักศึกษาต้องดูแลสมาชิกในครอบครัว และมีความรับผิดชอบในการทำงานของตนเองพร้อม ๆ กับการที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ซึ่งนักศึกษาต้องดูแลเอาใจใส่ใน ครอบครัวในเรื่องรายได้ ภาระความรับผิดชอบในครัวเรือน ภาระความรับผิดชอบในแต่ละเดือนนำมาใช้จ่ายภายในบ้าน ส่วนต่างๆ ทำให้นักศึกษาต้องพยายามวางแผนในการเรียน ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการวิจัยของ จูวรรณ ศรีสว่าง (2542 : 71-72) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ สุขภาพจิตของครูระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ครูที่มี หน้าที่ดูแลสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิต

1.5 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก จึงมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนกับผู้ปกครองปฏิบัติต่อกันในการให้ความช่วยเหลือ และการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในเรื่องการเรียน และ เรื่องส่วนตัว การให้ความเป็นกันเอง ยอมรับฟังความคิดเห็น สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียนและ ห่วงใยซึ่งกันและกัน การให้ความใกล้ชิดสนิทสนมและการ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันด้วยความรักสามัคคี เมื่อมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมก็สามารถช่วยเหลือกันโดยช่วยกันคิดวางแผนดังกล่าวได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการวิจัยของ นราธร ศรีประสิทธิ์ (2529 : 24)

กล่าวว่า ความต้องการหรือความมุ่งหวังในชีวิตทั้งของวัยรุ่นเอง และที่บิดามารดามีต่อวัยรุ่น อาจจะนำมาซึ่งความวิตกกังวลทางจิตใจให้เกิดขึ้นกับวัยรุ่นได้ และถ้าความต้องการหรือมุ่งหวังนั้นมีความขัดแย้งกัน จนอาจเป็นความขัดแย้งทางอารมณ์อย่างรุนแรงประกอบกับโดยสภาพธรรมชาติของความ ต้องการของบุคคลนั้น เมื่อเกิดสภาวะความต้องการขึ้น ก็จะทำให้เกิดวิตกกังวล ความกดดัน ซึ่งจะทำให้บุคคลจำเป็นต้องหาทางเพื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการหรือความคาดหวังนั้นๆในชีวิตของตน เพื่อที่จะกลับสู่สภาวะความสมดุลทั้งทางร่างกายและจิตใจและในปัจจุบันวัยรุ่นจำเป็นต้องมีการแข่งขันกันในด้านต่างๆมากมายเกี่ยวกับอนาคตของตนเองทั้งด้านการศึกษา การเลือกที่จะประกอบอาชีพ การแข่งขันหางานทำและการก้าวเข้าสู่ฐานะของความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้การพึ่งพาตนเอง การตอบสนองต่อความมุ่งหวังในชีวิตจะต้องมากขึ้น ดังนั้นความคาดหวังของผู้ปกครองจึงเป็นสถานการณ์หนึ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น

1.6 การเลียนแบบอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบอาจารย์มาก จึงมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนมีความเคารพเชื่อฟัง คำสั่งสอนของครู ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และอาจารย์มีความเป็นกันเอง ให้ความรักและเอาใจใส่ รับฟังความคิดเห็น ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการเรียนและเรื่องส่วนตัวทำให้กล้าปรึกษาและได้ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ในการวางแผนในการเรียนที่เหมาะสมได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ สวนา พรพัฒน์กุล (2525 : 2-7) กล่าวว่า บุคคลที่เด็กจะเลียนแบบนั้นจะเริ่มต้นจากบุคคลที่เด็กใกล้ชิดที่สุดแล้วค่อยๆ ห่างออกไปจากตัวเด็กตามพัฒนาการทางสังคมของเขา จากการเลียนแบบจากพ่อแม่และครู ในช่วงที่เด็กเริ่มเลียนแบบได้นั้น เด็กจะเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ที่เลี้ยงดูเด็กแทนพ่อแม่ด้วย เมื่อเด็กเติบโตขึ้น เข้าโรงเรียนเด็กใช้เวลาครึ่งหนึ่งของชีวิตในแต่ละวันอยู่กับครู

ดังนั้น ความสำคัญของครูในการเป็นตัวแบบจึงสำคัญพอๆ กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูจึงควรเป็นตัวอย่างที่ดี และแสดงบทบาทของตัวแบบที่ดีให้แก่เด็ก

1.7 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะเป็นเด็กที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งเด็กวัยรุ่นนั้นจะเริ่มเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดเป็นของตัวเอง อยากรู้ อยากเห็น ชอบทดลอง อยากทำอะไรก็ทำ กล้าเสี่ยง กล้าที่จะเป็นผู้ริเริ่ม ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ที่มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม สอดคล้องกับการวิจัยของ อัจฉรา สงศ์โสธรและคนอื่น ๆ (2529 : 95-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น นักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน พบว่า ทักษะคิด แรงจูงใจ นิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล 2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_2)

2.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในช่วงที่กำลังจะก้าวไปสู่ช่วงปลายของวัยรุ่นตอนต้น ซึ่ง นักเรียนที่อยู่ช่วงนี้จะเริ่มค้นหาเอกลักษณ์ให้แก่ตัวเอง เริ่มเกิดการเลียนแบบบุคคลที่ตนเองชื่นชอบ เช่น ดารา หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง ดังนั้น นักเรียนที่

กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย สอดคล้องกับการวิจัยของ พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 68-70) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มี 6 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (x_1) เพศหญิง (x_2) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (x_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (X_7) และนิสัยทางการเรียน (X_8)

3.1 เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า นักเรียนชายบางคนการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ส่วนนักเรียนชายบางคนการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนชายบางคนมีประสบการณ์ในด้านการวางแผนในการทำงานมาก่อน และมีความเข้าใจและตั้งใจเรียนเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน จึงทำให้นักเรียนชายมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ มายาวิ สมบุญ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่องการใช้เวลาเรียนของนักเรียนตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการใช้เวลาของนักเรียน ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียนและลำดับการเกิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพครอบครัวไม่มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

3.2 เพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า นักเรียนหญิงบางคนการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ส่วน

นักเรียนหญิงบางคนการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนหญิงบางคนบางคนนั้นมีความรับผิดชอบตนเอง ในด้านการเรียนและการยอมรับสิ่งต่างๆในด้านการเรียนและมีความสนใจในการหาสิ่งใหม่ๆให้กับตนเองเสมอ ย่อมทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่ และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งใหม่ๆได้ดี จึงทำให้นักเรียนหญิงมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ มายาวี สมบุญ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เวลาเรียนของนักเรียนตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการใช้เวลาของนักเรียน ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียนและลำดับการเกิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพครอบครัวไม่มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

3.3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนอยู่ในช่วงปลายของวัยรุ่นตอนต้น นักเรียนจะเริ่มหาเอกลักษณ์ของตนเองเจอแล้ว แล้วนักเรียนจะรู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 ก็จะทำตัวเป็นแบบอย่าง หรือมีความคิดในการดูแลน้อง ๆ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ในทางตรงกันข้าม นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนอาจมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย สอดคล้องกับการวิจัยของ ลำเนา ขจรศิลป์ (2537: 84) กล่าวว่าปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยไว้ว่า ระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษานั้นแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา อีกทั้งนักศึกษาขาดทักษะในการเรียน เช่น การจดคำบรรยาย การค้นคว้า และการศึกษาด้วยตนเอง ตลอดจนการวางแผนการใช้เวลาเพื่อการศึกษา

เล่าเรียนที่ถูกต้อง จึงทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาในการปรับตัว คำกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่เหมาะสมจะมีปัญหาการปรับตัวในด้านการเรียน

3.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบางคนมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบางคนมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนมีความวิตกกังวลในผลการเรียนมาก เนื่องจากสังคมและสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวของนักเรียนทำให้เกิดแรงกดดันกับนักเรียนมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความคาดหวังของคนในครอบครัว ที่ทุ่มเททั้งแรงกาย แรงใจ และทุนทรัพย์ในการเรียน โดยไม่คำนึงถึงความเหนื่อยเพื่อต้องการให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนและงานพร้อมกัน นักเรียนจึงต้องมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมาก เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่ทุกคนที่อยู่รอบข้างคาดหวังไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ คอยโว (Koivo, 1983 : -A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการเรียนรู้ในนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า นักเรียนบางคนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมาก มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก นักเรียนบางคนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมาก มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองสามารถจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนให้อย่างครบครัน ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกว่าตนเองต้องไปกวาดคนอื่น จึงมีความมั่นใจในตนเอง และมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ในทางตรงกันข้าม นักเรียนที่รายได้ของผู้ปกครองสูงบางคนอาจมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองจะจัดซื้ออุปกรณ์การ

เรียนต่าง ๆ ให้อย่างครบครันแล้วก็ตาม แต่ตัวนักเรียนเอง อาจมีความซื่อๆ ไม่กล้าซักถาม ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ต่าง ๆ จึงทำให้มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย สอดคล้องกับการศึกษาของ ประดิษฐ์ อุปรมัย (2532 : 263) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว จำเป็นต้องใช้เวลากับครอบครัวไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างสูงเพียงพอ ขาดโอกาสที่จะแสวงหาความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความเครียด อย่างไรก็ตามที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง หัวหน้าครอบครัวมีภารกิจต้องทำงานมากและมีเงินมากพอที่จะจ้างผู้เฒ่ามาเลี้ยงดูเด็กแทนตน ทำให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นชนตามอารมณ์และลักษณะนิสัยของผู้เลี้ยงมากกว่าจะคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก นอกจากนี้ บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จำนวนไม่น้อยที่เลี้ยงดูลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกมากเกินไปทำให้เด็กขาดความเข้าใจในสิ่งที่ควรและไม่ควรเอาแต่ใจตนเอง

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบอาจารย์ (x_3) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_4) และภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{11}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบาย การวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 47.6

4.1 การเลียนแบบอาจารย์ เป็นปัจจัยแรกที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่นิสิตมีการเลียนแบบอาจารย์ดี ทำให้มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ ถ้านักเรียนมีการเลียนแบบอาจารย์ที่ดี เช่น ครูแบบอย่างที่ดี เป็นแม่พิมพ์ของชาติ และลักษณะของครูเป็นกันเองกับนักเรียน มีความเป็นมิตร และกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความคิด แสดงความคิดเห็นออกมา

เมื่อครูมีความเป็นมิตรนักเรียนจะเกิดความไว้วางใจ และจะกล้าที่ปรึกษาเรื่องต่าง ๆ และยังกล้าที่จะซักถามเกี่ยวกับเรื่อง การเรียนถ้านักเรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาการเรียน ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ อีเกล ริชแมน และโคเกล (Egel, Richman ; & Koegel, 1981) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ต้นแบบที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน และอยู่ในวัยเดียวกับผู้ที่ประสงค์ให้เลียนแบบ โดยศึกษานักเรียนจำนวน 4 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 2 คน อายุระหว่าง 5 ขวบถึง 7 ขวบ 9 เดือน กำลังอยู่ชั้นเรียนที่ต้องให้การซ่อมเสริมเป็นพิเศษทั้ง 4 คน เป็นนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่เรียกว่า ออทิสติก โดยใช้วิธีทดลองคือ วิธีหลายเส้นฐานข้ามบุคคล ผลการทดลองพบว่า การใช้ตัวแบบที่อยู่ในวัยเดียวกัน เพศเดียวกัน อายุใกล้เคียงกัน และเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกันกับผู้รับการทดลอง ตลอดทั้งการเสริมแรงแก่ตัวแบบจะทำให้ประสิทธิภาพการเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และแม้ในช่วงที่นำตัวแบบออกไป พฤติกรรมการตอบสนองที่พึงประสงค์ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป

4.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นปัจจัยลำดับที่สองที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำให้มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความประพฤติปฏิบัติด้านการเรียนดีอย่างสม่ำเสมอ ในการที่จะมุ่งมั่นศึกษาหาความรู้จนประสบความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การซักถามอาจารย์ เมื่อมีข้อสงสัย การวางแผนการเรียน การทบทวนบทเรียน หลังจากเรียนไปแล้ว และการจัดตารางการอ่านหนังสือก่อนสอบ เป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียน ซึ่งส่วนหนึ่งของพฤติกรรมดังกล่าวก็มีการวางแผนการเรียนอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ จารุวรรณ ศรีสว่าง (2542:71-72) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตของครูระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา

สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ครูที่มีหน้าที่ดูแลสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาพจิต

4.3 ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว เป็นปัจจัยลำดับที่สามที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่นักเรียนมีภาระงานที่ได้รับมอบหมายในมาก ทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้ เพราะ ถ้านักเรียนเกิดมีภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัวอย่างเหมาะสม และมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เช่น บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่ในระดับที่เหมาะสม ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ตัดสิน จะส่งผลให้นักเรียนรู้สึกไม่ถูกบีบคั้น กดดัน สามารถแสดงความคิดเห็นและ สามารถวางแผนการใช้เวลาเรียนของตนเองได้เต็มที่ สอดคล้องกับการวิจัยของพรทิพย์ เกตุรานนท์ (จิราภรณ์ แพร่ต่วน .2543 : 24;อ้างอิงจาก พรทิพย์ เกตุรานนท์. 2537.) ได้ทำการศึกษากับพยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไปของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พยาบาลที่ไม่มีภาระทางครอบครัวจะมีความเครียดน้อยที่สุด พยาบาลที่มีภาระความรับผิดชอบในครอบครัวหนักจะมีความเครียดสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบเป็นแนวทางให้ทำให้ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ อาจารย์ ผู้สอน อาจารย์แนะแนว ผู้ปกครองของนักเรียน ได้มีข้อมูลสำหรับเตรียมความพร้อมในการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบอาจารย์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

1.1 การเลียนแบบอาจารย์ มีผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม เป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้น นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นที่ก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่มีการเลียนแบบบุคคลที่ตนเองนับถือ และใกล้ชิดกับนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอน อาจารย์จึงควรให้คำแนะนำ และเป็นพี่ปรึกษา เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

1.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม เป็นอันดับสอง ดังนั้น อาจารย์ควรให้ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด มีความเป็นกันเองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และที่สำคัญ ควรมีการปรับปรุงรูปแบบการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มีการช่วยนักเรียนวางแผนทั้งในเรื่องของการเตรียมตัวอ่านหนังสือ ให้ข้อมูลในการสอบระดับมัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 4 ที่ถูกต้องเพื่อให้ให้นักเรียนได้เลือกแผนการเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง เพื่อช่วยให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมที่ดีต่อไป

1.3 ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว มีผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม เป็นอันดับสาม ดังนั้น สถานศึกษาและตัวนักเรียนเองจึงมีบทบาทในการสร้างภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัวที่ดีให้กับนักเรียน โดยการเอาใจใส่ตนเองให้มากขึ้น และทางด้านอาจารย์ในโรงเรียนในแต่ละอำเภอ ควรมีความเอาใจใส่ให้กำลังใจกับนักเรียนมากขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและกิจกรรมมากขึ้น นักเรียนจะได้รู้สึกว่าตนเองสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่งผลกระทบต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม เช่น โปรแกรมแผนการเรียน การเรียนโดยใช้สื่อและเทคโนโลยี และการใช้เวลาว่าง เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน นิสิต ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 4 และระดับบัณฑิตศึกษา

2.3 ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยการเลียนแบบอาจารย์ ปัจจัยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปัจจัยภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว ไปพัฒนาจากงานวิจัยเชิงสำรวจนี้

ให้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ การฝึกอบรม บทบาทสมมติ เทคนิคแม่แบบ การศึกษากรณีตัวอย่าง เป็นต้น เพื่อพัฒนาขั้นตอนในการเรียน

บรรณานุกรม

- กนกอร จุสนิท. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักศึกษา ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนดี สวัสดิ์กฤษ. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการเรียนและความคาดหวังของผู้ปกครอง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มายาวี สมบุญ. (2535). การศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์. (2533). คุณภาพของคนกับเวลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- เทียนทิพย์ บรรจงทัศน์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนใช้เงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุภาพยนตร์ กรุงเทพ. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา วิจิตรศิริ. (2525). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองคาย (สรกิจพิทยา) จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.